

Rep.Nr.

2010/827

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 15 MAART 2010.

5DE KAMER

Arbeidsongeval
Op tegenspraak
Definitief

In de zaak:

D Carole, wonende te

Appellante, vertegenwoordigd door Mr.
G. MICHIELS, advocaat te 'S
GRAVENVOEREN.

Tegen:

N.V. AG INSURANCE, met maatschappe-
lijke zetel gevestigd te 1000 BRUSSEL,
E. Jacquainlaan 53.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door
Mr. J. SMETS, advocaat te TONGEREN.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Tongeren op 1 februari 2005;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Antwerpen (afdeling Hasselt) op 16 maart 2005.
- het verzoek aan het Hof van Cassatie tot onttrekking van de zaak aan het Arbeidshof te Antwerpen d.d. 14 april 2008;
- het arrest van het Hof van Cassatie d.d. 5 juni 2008 met verwijzing van de zaak naar het Arbeidshof te Brussel;
- de conclusie van beide partijen;

Gelet op de door partijen neergelegde stukken.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 15 februari 2010 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

FEITEN

Mevrouw D. was op 26 augustus 1998 het slachtoffer van een arbeidswegongeval in dienst van haar werkgever, de Algemene Centrale van de Liberale Vakbonden van België, waarvan NV Fortis AG, thans AG Insurance NV, hierna genoemd de NV, verzekeraar arbeidsongevallen is.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat zij tot 17 oktober 1998 tijdelijk volledig arbeidsongeschikt was en vanaf 17 oktober 1998 deeltijds het werk hervatte.

Het staat niet ter discussie dat mevrouw D vanaf 6 november 1998 opnieuw volledig arbeidsongeschikt werd, waarbij zij voorhoudt dat dit het

gevolg was van de letsels die zij had opgelopen bij het arbeidsongeval van 26 augustus 1998.

Met aangetekende brief van 26 januari 1999 meldde de rechtsvoorganger van de NV aan mevrouw D dat 'de hervalling in tijdelijke werkongeschiktheid vanaf 06/11/98 niet in verband kan gebracht worden met het [...] arbeidsongeval'.

RECHTSPLEGING

1.

Met inleidende dagvaarding van 9 november 2001 vorderde mevrouw D voor de Arbeidsrechtbank te Tongeren in hoofddorde, de schadeloosstelling met toepassing van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 voor het arbeidsongeval waarvan zij op 26 augustus 1998 het slachtoffer was, inzonderheid de vergoeding voor tijdelijke volledige arbeidsongeschiktheid vanaf 6 november 1998, de vergoeding voor de gedeeltelijke blijvende arbeidsongeschiktheid vanaf de consolidatie van de letsels en de medische en farmaceutische kosten, te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest.

In ondergeschikte orde vorderde zij de aanstelling van een deskundige met als opdracht de arbeidsongeschiktheid ten gevolge van het opgelopen arbeidsongeval te onderzoeken.

Zij vorderde tevens de veroordeling van de NV tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

2.

Met vonnis 18 december 2001 verklaarde de Arbeidsrechtbank te Tongeren de vordering ontvankelijk en stelde zij alvorens verder recht te doen dr. Gacoms aan als deskundige.

In het definitief verslag, neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Tongeren op 2 april 2003, weerhoudt de deskundige volgende gevolgen van het arbeidsongeval van 26 augustus 1998:

-een tijdelijke fysische arbeidsongeschiktheid van 100 % van 26 augustus 1998 tot en met 16 oktober 1998 en van 50 % van 17 oktober 1998 tot en met 5 november 1998

-een blijvende fysische arbeidsongeschiktheid van 2 % vanaf 6 november 1998, doch zonder economische arbeidsongeschiktheid.

Met vonnis van 1 februari 2005 verklaarde de Arbeidsrechtbank te Tongeren de vordering van mevrouw D. ongegrond.

4.

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

5.

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Antwerpen, afdeling Hasselt, op 16 maart 2005 stelde mevrouw D. hoger beroep in tegen dit vonnis. Zij vorderde dat het hof, na vastgesteld te hebben dat er geen betwisting bestaat over het feit dat het ongeval van 26 augustus 1998 een vergoedbaar arbeidsongeval was, zou vaststellen dat het begrip 'causaal verband' inzake arbeidsongevallen geschonden werd, vervolgens een college van deskundigen aan te stellen, en uiteindelijk haar oorspronkelijke vordering gegrond te verklaren, met verwijzing van de NV in de kosten van het geding.

6.

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof van Cassatie op 14 april 2008 vorderde de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep en het Arbeidshof te Antwerpen de onttrekking van de zaak aan het Arbeidshof te Antwerpen en de verwijzing naar een ander arbeidshof van hetzelfde taalstelsel.

7.

Met arrest van 24 april 2008 verklaarde het Hof van Cassatie de vordering niet kennelijk onontvankelijk.

Met arrest van 5 juni 2008 onttrok het Hof van Cassatie de zaak aan het Arbeidshof te Antwerpen en verwees het de zaak naar het Arbeidshof te Brussel.

ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het onontvankelijk is.

BEOORDELING

Artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet bepaalt dat, wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden naast het bestaan van een letsel, een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, het letsel behoudens tegenbewijs, vermoed wordt door een ongeval te zijn veroorzaakt.

Met toepassing van dit artikel geldt een vermoeden ten voordele van het slachtoffer of zijn rechthebbenden die het bewijs hebben geleverd van een letsel en een plotselinge gebeurtenis, dat het letsel veroorzaakt werd door een ongeval.

Dit vermoeden is een vermoeden *iuris tantum*, zodat de verzekeraar arbeidsongevallen van de werkgever, tegen wie het vermoeden wordt ingeroepen, het bewijs kan leveren dat het letsel niet is veroorzaakt door de plotselinge gebeurtenis.

Terecht merkt mevrouw D hierbij op dat het enkele feit dat er enige tijd - in voorliggende betwisting een zestal weken - verlopen is tussen de plotselinge gebeurtenis en het optreden van een letsel.

Inderdaad kan de rechter het door artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet ingestelde vermoeden niet terzijde stellen op grond van de enkele overweging dat een te lange tijd verlopen is tussen de plotselinge gebeurtenis en het optreden van het letsel.
(vgl. Cass. 12 februari 1990, Arr. Cass. 1989-90, 764)

Verder moet opgemerkt worden dat de rechter het door artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet ingestelde vermoeden niet kan afwijzen op grond van de enkele overweging dat het aangevoerde letsel zich heeft voorgedaan na het letsel dat op het ogenblik van het ongeval is vastgesteld.
(vgl. Cass. 28 juni 2004, nr. S.03.0004.F, www.juridat.be)

Om het door artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet te ontzenuwen dient de partij tegen wie het vermoeden wordt ingesteld, aan te tonen dat er geen oorzakelijk verband is tussen de plotselinge gebeurtenis en het letsel.

Het tegenbewijs moet slaan op het totaal ontbreken van enig verband tussen de plotselinge gebeurtenis en het letsel. De plotselinge gebeurtenis moet van die aard zijn dat zonder haar het letsel niet zou zijn ontstaan of zich niet zou hebben voorgedaan.

(vgl. Arbh. Bergen 17 december 1999, De Verz. 2000, 616; Arbh. Bergen 3 juni 1998, J.T.T. 1998, 479)

Het vermoeden van artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet wordt slechts weerlegd als met de grootste graad van waarschijnlijkheid die voortvloeit uit de staat van de medische kennis is aangetoond dat de stoornissen niet werden veroorzaakt door het arbeidsongeval en evenmin er door werden verergerd.

(vgl. Arbh. Luik 9 januari 2002, Soc. Kron. 2003, 340)

De verzekeraar kan het vermoeden van artikel 9 AOW weerleggen wanneer door een medisch deskundige, een geneesheer, met grote mate van medische waarschijnlijkheid wordt vastgesteld dat het letsel geen gevolg is van de plotse gebeurtenis.

Wanneer het slachtoffer een letsel inroept dat in oorzakelijk verband kan staan met het ongeval, moet de verzekeraar minstens met de hoge graad van waarschijnlijkheid aantonen dat dit oorzakelijk verband afwezig is, zelfs als enige tijd verstreken is tussen het ingeroepen letsel en het ingeroepen ongeval.

(vgl. Arbeidshof Brussel 19 april 1993, Soc Kron 1994, 308).

Het vermoeden wordt aldus weerlegd wanneer de rechter ervan overtuigd is dat het letsel niet door het ongeval is veroorzaakt.

(vgl. Cass. 9 juni 1997, Arr. Cass. 1997, nr. 267)

Wanneer de rechter oordeelt dat met de hoogste graad van waarschijnlijkheid kan worden gesteld dat het letsel niet door de plotselinge gebeurtenis is veroorzaakt, kan hieruit blijken dat hij de zekerheid heeft dat het door artikel 9 ingestelde vermoeden van het oorzakelijk verband tussen ongeval en letsel weerlegd is.

(vgl. Cass. 19 oktober 1987, Arr. Cass. 1987-88, 197)

In voorliggende betwisting concludeerde de door de Arbeidsrechtbank te Tongeren aangestelde aangestelde geneesheer-deskundige in zijn verslag, neergelegd ter griffie van voornoemde rechtbank op 2 april 2003, dat er geen oorzakelijk verband is tussen het

arbeidsongeval van 26 augustus 1998 en de letsels die een zestal na het arbeidsongeval zijn opgetreden:

"Deskundige ziet geen causaal verband tussen het arbeidsongeval van 26.8.1998 (whiplash) en de huidige neurologische symptomatologie (bewegingsstoornis).
[...]

Na klinisch onderzoek van betrokkene, studie van het medisch dossier, kennisname van de standpunten van de beide raadgevende geneesheren, en na studie van de literatuur, blijft deskundige bij zijn besluiten."

(deskundige verslag p. 13, bespreking, laatste twee alinea's)

Mevrouw D is het met de bevindingen van de deskundige niet eens en brengt meerdere andere opinies van geneesheren voor.

Een louter meningsverschil tussen geneesheren volstaat niet om de expertise te laten overdoen door een nieuwe deskundige of een college van deskundigen, wanneer blijkt dat het deskundig onderzoek volledig was en tegensprekelijk werd gehouden.

(vgl. Arbrb. Luik 21 februari 2002, De Verz. 2002, 658, noot M. Stokard)

Naar het oordeel van het hof is het deskundig onderzoek volledig en tegensprekelijk gehouden, zodat er geen reden is een andere deskundige of een college van deskundigen aan te stellen.

In dit verband merkt het hof op dat mevrouw D zich bij het deskundig onderzoek liet bijstaan door haar raadgevend geneesheer, die de gelegenheid heeft gekregen opmerkingen te maken op het voorverslag van de deskundige en hiervan ook gebruik heeft gemaakt.

Uit het deskundig verslag blijkt dat met grote mate van medische waarschijnlijkheid wordt vastgesteld dat het letsel geen gevolg is van de plotse gebeurtenis.

In die omstandigheden heeft de NV her vermoeden van artikel 9 van de Arbeidsongevallenwet op afdoende wijze weerlegd.

Het hoger beroep dient als ongegrond te worden afgewezen.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verleent akte aan de NV Fortis Insurance van haar naamsverandering in NV AG Insurance;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt het vonnis van de Arbeidsrechtbank te Tongeren van 1 december 2005 in alle beschikkingen;

Veroordeelt de NV tot de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de beide partijen met toepassing van artikel 4 van het KB van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 145,78 EUR rechtsplegingsvergoeding.

★

★

★

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

De Heren :

D. RYCKX : Raadsheer.

J. VAN HOLM : Raadsheer in sociale zaken als werkgever,

D. VRIJSEN : Raadsheer in sociale zaken als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT : Griffier,

J. VAN HOLM,

D. VRIJSEN,

D. DE RAEDT,

D. RYCKX,

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 15 maart 2010 door de heer D. RYCKX, Raadsheer, bijgestaan door D. DE RAEDT, griffier,

D. DE RAEDT,

D. RYCKX,